

Rondzendbrief 3

September 2008

De afgelopen twee maanden zijn snel voorbij gegaan. Daarom is het tijd voor de derde nieuwsbrief. Met o.a. familiebezoek, organiseren van kinderkampen en daarbij de Nederlandse groepen van Stichting Coming Home! die hiervoor speciaal naar Tirgu Mures zijn gekomen.

Huis

In de afgelopen periode zijn we bezig geweest met het verder afmaken van onze woning. Na 5 weken op een luchtbed te hebben geslapen, arriveerde het transport met onze matrassen. Dezelfde dag hebben we een bed gekocht en konden we weer op een normaal matras slapen. Verder is de 'kelder' ook klaar. Het is eigenlijk meer een souterrain van 4,5

bij 6,5 meter. Een paar tafels doen dienst als bureau. Deze ruimte kunnen we gebruiken om onze tijd met God te houden of een dansje voor het kinderprogramma te oefenen of gitaar te spelen. Ook gebruiken we de ruimte als opslag voor kleding en lege dozen.

Familiebezoek

Begin juli is de familie Remmers een week lang geweest. Met hen hebben we een bezoek gebracht aan de krottenwijken. Verder was er op zondag de maandelijkse kerkdienst met de verschillende mensen die ook naar de huiskerken komen. Daarnaast hebben we enkele musea en de dieren tuin bezocht, hebben we een ritje gemaakt door de natuur buiten Tirgu Mures en konden we ontspannen in het zwembad.

" Gebedspunten "

- Een veilige reis naar Nederland en een goed verblijf
- Dat God ons duidelijk maakt waar onze taken liggen en dat ook de organisatie de juiste beslissingen neemt voor de toekomst.
- Dat er genoeg sponsoring mag zijn om zonder financiële zorgen onze taken uit te voeren
- **Dank** Hem dat de zomerkampen een succes waren en dat de Nederlandse groepen weer veilig thuis zijn.

Vorbereidingen

Nadat de familie weer naar huis was, begon voor ons de voorbereidingen voor de zomerkampen. Samen met een paar andere ICA teamleden is Daan naar Praid geweest om het hele kampterrein in orde te maken. Dat is nog een hele klus. Het kampterrein bevindt zich op een schitterende locatie midden in de natuur. Het gebied ligt op een steile helling. Op verschillende plateaus werden tenten opgebouwd. Twee grote 'circus' tenten en twee grote legertenten. Daarnaast moest het kniehoge gras worden gemaaid. Dit gebeurt nog gewoon met de hand. Eén nacht hebben we doorgebracht in een zeecontainer (Het witte huis). Deze zeecontainer zit helemaal vol met kampmateriaal. Als alles wordt opgebouwd gaat dit materiaal eruit en komen er stapelbedden tevoorschijn. Na twee dagen werken was het terrein klaar voor de kampen.

Naast het opbouwen heeft Daan een korte film gemaakt van onze bruiloft, deze hebben we laten zien tijdens het meisjeskamp.

Nederlanders!

Half juli was het zover! De eerste groep met Nederlandse Coming Home! reizigers arriveerde. We hebben hen geholpen met het voorbereiden van hun

(Coming Home! groep 2 waar we samen mee op kamp zijn geweest)

kamp. Nu we hier een tijdje wonen beginnen we al aardig de weg te kennen en weten we bijvoorbeeld welke spullen je waar kan kopen. Het liefst hadden we met alle Coming Home! groepen op kamp gegaan, maar dat was helaas niet mogelijk. De groepen overlaptten elkaar en de tweede groep arriveerde terwijl de eerste groep op kamp was. Met groep 2 zijn we wel op kamp geweest. Toen we terug kwamen van ons eerste kamp konden we gezellig bij kletsen met de derde groep die inmiddels was gearriveerd.

De verslagen van de reizigers kunt u vinden op www.stichtingcominghome.nl onder het kopje reizen.

Kampen

Samen met de tweede Coming Home! groep hebben we een kinderkamp georganiseerd. Het kamp was bedoeld voor kinderen uit het dorp Sangeorgio de Mures. Toen wij deze kinderen op maandagochtend gingen halen stonden er 'maar' 9 jongens (leeftijd groep 8) samen met 3 leraressen te wachten. Maar goed, het zijn toch 9 jongens en ook zij hebben aandacht en liefde nodig. Later op de dag zijn er nog kinderen uit andere wijken bijgekomen. Dit waren de jongste kinderen uit de kinderprogramma's waarvan de meeste niet op andere kampen meegingen. Voor hen was het dus een grote verrassing dat ze opeens op kamp mochten en wel gelijk. De laatste dag van het kamp kreeg Debora buikgriep. Ondanks dat het kamp een beetje chaotisch was (door het

leeftijdverschil), hebben de kinderen een geweldige tijd gehad. En als de kinderen het naar hun zin hebben dan is het kamp geslaagd.

Ons tweede kamp was het meisjes kamp. Dit kamp werd voorbereid zonder een Nederlandse groep. Daarom hadden wij meer taken dan in het eerste kamp. Er zijn 9 tienermeisjes met het kamp meegegaan. De avond voordat we op kamp zouden gaan werd Daan ziek, ook buikgriep. Daarom zijn wij een dag later naar het kamp vertrokken. In het begin was het erg aan elkaar wennen. De meisjes gingen vooral mee voor de gezelligheid en tijdens de serieuze momenten merkten we dat ze erg onrustig waren. Ook als we vroegen wie er wilde bidden dan zaten ze elkaar een beetje lacherig aan te kijken. Tijdens de ochtenden praten we als team hierover en baden we of God de harten van de meiden wilde openen. Ook voelde we dat de duivel de meisjes probeerden af te leiden op momenten dat het serieus werd. Het was een strijd. Maar naarmate het kamp vorderde merkten we dat de meisjes opener werden. En... één van de laatste avonden dat we met elkaar de avond afsloten gaven we iedereen de kans om te bidden. Ze waren niet verplicht. Toch heeft iedereen gebeden. Sommige meisjes vertelde daarna iets van hun problemen en ook daar hebben we met elkaar voor gebeden. Geweldig om te zien dat God werkt en voor ons strijd.

Het thema van dit kamp was: 'relaties'. Daan heeft iets verteld over de relatie met God. Of beter gezegd God's relatie met ons. Wij zijn geschapen naar Zijn beeld en God houdt van je. Het is daarom niet moeilijk om een relatie met God te beginnen, God wil niets liever dan samen met jou door dit leven gaan. Debora heeft het onderwerp de relatie man/vrouw behandeld. Dat is voor de meiden een lastig onderwerp. Zeker omdat het trouwen in de gemeenschap waar zij wonen niet echt gebruikelijk is. Daarnaast zijn veel meisjes al jong zwanger. Om een beetje in de 'trouw' stemming te komen heeft Daan een korte film gemaakt van onze bruiloft. Deze is ook terug te vinden op onze website.

In totaal hebben er 128 zigeuners (kinderen en volwassenen) deelgenomen aan de kampen van ICA/ Coming Home!. Als we de reacties van iedereen zo peilen kunnen we niet anders zeggen dat alle kampen geslaagd zijn. God heeft ons geweldig geholpen en laten zien dat Hij iedereen liefheeft!.

Kinderclub (Debora)

Sinds twee maanden draai ik mee in het kinderprogramma. Samen met Aliona en Maria begeleid ik de groep van 7-9 jaar. Omdat het voor de kinderen moeilijk is om de Roemeense 'bijbelse' taal te begrijpen, vertelt Maria veelal de verhalen. De kinderen spreken thuis voornamelijk Hongaars en krijgen op school in het Roemeense les. Aliona verzorgt nu meestal de verwerking / activiteit na het Bijbelverhaal. In de toekomst zal ik ook activiteiten en Bijbelverhalen gaan voorbereiden.

Het kinderprogramma heeft steeds dezelfde opbouw. We beginnen met bidden, waarbij ieder kind de gelegenheid krijgt om te bidden. Als een kind niet weet hoe hij moet bidden, dan zegt Maria of Aliona het voor. Vervolgens beginnen we met zingen en Bijbelverhaal. Na het Bijbelverhaal krijgen ze een sandwich en drinken. Als afsluiting komt de activiteit. De ene keer is dat een spel en de andere keer een knutselwerkje over het onderwerp.

Ook zingen we liedjes met de kinderen. Aliona heeft mij gevraagd om te begeleiden op de gitaar. Van de meeste liedjes ken ik de melodie wel maar niet de tekst. Nu ik het een paar keer gedaan heb en ook de liedjes thuis al oefen merk ik dat het steeds beter gaat. Laatst had ik de gitaar niet meegenomen en toen waren de kinderen echt teleurgesteld. Goed om te zien dat ze het leuk vinden met de gitaar.

Voor de kinderen is het moeilijk om zich te concentreren en om te luisteren. Om die reden zijn we begonnen met de methode 'straffen en belonen'. We zijn meer bezig om te belonen dan om te straffen om het vooral positief te houden. Er zijn

twee tafels waar kinderen aan zitten. Elke groep kan een punt verdienen door bijvoorbeeld goed mee te zingen, te luisteren en actief mee te doen als er vragen worden gesteld over het Bijbelverhaal. De kinderen die de meeste punten hebben krijgen aan het einde van het programma iets kleins. Meestal is dit een ballon of iets dergelijks. Voor de kinderen maakt het niet uit hoe groot hun beloning is. Ze zijn al trots als ze een ballon krijgen.

Binnenkort zullen we als leiding van de kinderprogramma's bij elkaar komen om te kijken hoe we meer structuur kunnen brengen in de programma's. Nu komen veelal dezelfde onderwerpen aan bod. En als kinderen dan naar een volgende groep gaan, kan het voorkomen dat dezelfde onderwerpen worden behandeld. Dit is niet erg, maar wel als andere onderwerpen niet aan bod komen. Met mijn ervaring in het jeugdwerk in Nederland, hoop ik een bijdrage te kunnen leveren hierin.

Psalm 121

In de afgelopen maanden zijn we veel met deze psalm geconfronteerd;

- Allereerst tijdens een huiskerk in één van de wijken. Een vrouw die veel problemen heeft vertelde dat als het haar allemaal teveel werd dat ze deze psalm ging lezen en dat ze daarin rust vond.
- Iedere woensdagochtend komen we met het team bij elkaar om als 'geestelijke familie' met elkaar te eten en elkaar te bemoedigen. Ook hier hebben we over deze psalm nagedacht.
- Toen de eerste reisgroep arriveerde bleek dat deze psalm hun reislied was.
- Op een morgen tijdens het meisjeskamp waren we aan het bidden voor de meiden en ook toen lazen we met elkaar psalm 121.

Psalm 121

1 Een lied Hammaäloth.*

*Ik sla mijn ogen op naar de bergen,
vanwaar mijn hulp komen zal.*

*2 Mijn hulp is van de HEERE,
Die hemel en aarde gemaakt heeft.*

*3 Hij zal uw voet niet laten wankelen,
uw Bewaarder zal niet sluimeren.*

*4 Zie, de Bewaarder van Israël
zal niet sluimeren of slapen.*

*5 De HEERE is uw Bewaarder,
de HEERE is uw schaduw aan uw rechterhand.*

*6 De zon zal u overdag niet steken,
de maan niet in de nacht.*

*7 De HEERE zal u bewaren voor alle kwaad,
uw ziel zal Hij bewaren.*

*8 De HEERE zal uw uitgaan en uw ingaan bewaren,
van nu aan tot in eeuwigheid.*

Bezoek aan Nederland

Vrijdag 5 september vliegen we voor 2,5 week naar Nederland. Allereerst omdat de zus van Debora gaat trouwen. Daarnaast gebruiken we de tijd ook om lekker bij te kletsen. Dus wil je ons even ontmoeten laat het dan weten en we proberen tijd te maken.

Tot slot

Onze tijd van inkomen en inwerken is bijna voorbij. De laatste paar maanden hebben we mooie dingen mogen zien en meemaken. Daarnaast hebben we een eigen woning gekregen en de tijd om hier te settelen. Als we terug zijn van ons bezoek aan Nederland zal Debora verder gaan met het kinderprogramma. Daan gaat Andreas helpen met het jongensprogramma. Daarnaast hebben we met Hanspeter gesproken over mogelijkheden in de toekomst. In ieder geval genoeg plannen. Maar eerst voor 2,5 week naar Nederland!

✂ Sponsorstrookje. ✂

U kunt ons vooral structureel steunen door voor ons te bidden!

Ja, ik wil jullie ook eenmalige/maandelijks steunen met een bedrag van €

Naam:.....

Ja, ik wil op de hoogte gehouden worden van jullie werkzaamheden in Roemenië

Email:.....

Stuur dit strookje naar ons correspondentieadres: Hofje van Gratie 18, 2926RD, Krimpen aan den

IJssel of e-mail uw antwoord en gegevens naar sponsoring@daan-debora.nl

**Uw eenmalige / maandelijks giften kunt u overmaken naar 1345.78.163
t.n.v. Stichting Coming Home! o.v.v. 'Daan en Debora in Roemenië'**